

[Landbrugsministeren.]

mer Sønderjylland, men ikke det øvrige Land til gode. Med de to Forbehold kan jeg gaa med til Udvalgets Nedsættelse. Udvalgets Nedsættelse er jo ikke formet i en Paragraf i Lovforslaget og kunde fornøftigvis heller ikke være det, da der her er Tale om en Udstykningslov, men jeg skal fuldt ud tage Hensyn til de Bemærkninger, der i saa Henseende er anført i Betænkningen.

Holdgaard: Ved denne Sags første Behandling udtalte jeg paa mit Partis Vegne, at vi har Sympati for, at man fra Lovgivningsmagts Side gør et Forsøg paa at sætte mere Fart i Udstykningen i de tyndt befolkede Egne, og vi har Sympati for de Bestræbelser, man her vil gøre for ved Statens Hjælp at oprette de saakaldte mindre Gaardbrug. Det har vi ud fra den Betragtning, at vi tror, at det vilde være urigtigt i særlig Grad at forcere Udstykningen af de smaa Brug i disse tyndt befolkede Egne, fordi disse, som jeg sagde den Gang, i Almindelighed falder sammen med de Egne, der har den daarlige og magre Jord. Derfor har vi ogsaa nu ved anden Behandling staaet som Medforslagsstillere til, at man gennemfører dette Forslag.

Der kan jo strides om Betydningen af denne Lovgivning, og man kan ikke paa Forhaand udtale noget bestemt herom, jeg hører til dem, der ikke tiltror den saa særlig stor Betydning, men Fremtiden vil jo vise det. I alt Fald finder jeg det rigtigt, at man gør et Forsøg, og i nogen Udstrækning vil det vel nok være heldigt. Derfor er vi Medforslagsstillere og vil medvirke til Gennemførelsen af denne Lovgivning, for at bidrage til Udstykning af nogle mindre Gaardbrug eller større Husmandsbrug, som nogle hellere vil have dem kaldt, paa disse Egne. Ogsaa ud fra den Forudsætning, at derigennem vil man i nogen Maade bidrage til at sætte Arbejde i Gang, tiltræder vi, at dette Forsøg gøres.

Som det fremgaar af Betænkningen, har det socialdemokratiske Mindretal fremført, at det, der her foreslaas, ikke er tilstrækkeligt til Opfyldelse af det Formaal, og at en nødvendig Konsekvens af dette Lovforslags Gennemførelse vil være, at man træffer særlige Begunstigelser for Ansøgere til Oprettelse af Husmandsbrug; og man har ogsaa, som det allerede er nævnt af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, stillet Ændringsforslag i den Retning, Forslag, der gaar ud paa, at man skal indføre visse Dele

af 4. Oktober Lovens Bestemmelser i denne Lov.

Om disse Ændringsforslag vil jeg gerne sige, at der behøves i og for sig ingen yderligere Lovgivning for, at man kan gennemføre 4. Oktober Lovens Bestemmelser i Sønderjylland, fordi Statens Jordlovsudvalg jo har Bemyndigelse til at opkøbe Jord og foretage Udstykning efter den nu bestaaende Lov. Men det er ganske vist rigtigt, som det er fremført, at der er en Realitet i et af disse Ændringsforslag, nemlig denne, at man siger, at disse Ansøgere til Husmandsbrug i tyndt befolkede Egne behøver ikke at være i Besiddelse af den Tiendedel, som man forlanger af Ansøgere til Oprettelse af Husmandsbrug i det øvrige Land.

Fra vort Partis Side har vi tidligere givet Tilslutning til, at gaa til at slette denne Bestemmelse for alle Ansøgere vedrørende 4. Oktober Lovens Husmænd; men at gaa til at indføre disse Særbestemmelser her finder jeg i høj Grad betænkeligt.

Jeg vil finde det betænkeligt af forskellige Grunde. Allerede af rent administrationsmæssige Grunde tror jeg, det vil være meget farligt at gennemføre dette Ændringsforslag, for hvordan skal de Mennesker, som skal administrere denne Lov, finde ud af det? Hvorledes skal den Minister, som skal administrere denne Lov, finde ud af, hvilke Ansøgere der skal være i Besiddelse af en Tiendedel, og hvilke der ikke behøver at være det? Der, synes jeg, man straks vil møde store Vanskeligheder.

Men saa har jeg paa den anden Side ogsaa mine store Betænkeligheder ved, at man skal gaa til en saadan Lovgivning, ud fra den Betragtning; som jeg har fremført tidligere, at de daarlige Egne i Regelen falder sammen med de tyndt befolkede Egne, og det vil altsaa sige, at man paa en vis Maade vilde forcere Udstykningen af Husmandsbrug i de daarlige Egne fremfor i de bedre Egne. Dette Princip synes jeg i alt Fald er i høj Grad forkert. Det var meget bedre, om man gennem Lovgivningen kunde forcere Udstykningen i de bedre Egne og paa den gode Jord. Thi vi, der kender til Forholdene, ved, at de, for hvem det kniber haardest, er de Statshusmænd, der i væsentlig Grad har den magre Jord, og det hænder ikke saa sjældent, at Staten maa overtage disse Husmandsbrug. Derfor tror jeg, det vilde være forkert at indføre saadanne Særbestemmelser, og det vilde jo ogsaa let føre til, at Ansøgere, som af en eller anden Grund gerne vil i Besiddelse af et Husmandsbrug, søgte til de Egne, hvor